

Frida Berntsson

Ordinary embroidery I, 2014-2015

Ordinary embroidery II, 2015

En riktning inom broderi påträffas i märkböcker vars förlagor låg till grund för hemmets konstnärligt utförda textilier. Beskrivningar som inte enbart var praktiska och estetiska utan även hade en social betydelse, de visade social status och fungerade som ett språk från människa till människa.

Ordinary embroidery I speglar hur bruket av mönsterförlagor bidrar till att textilier framställs i otaliga exemplar. En upprepning som även för med sig att sociala mönster kan uppstå – identitet formas och styrs genom ett ständigt repeterande av specifika handlingar.

Återskapandet av de textila motiven visar att vi är fångade i ett diskursivt spel där vi bevarar de inneboende konstruktionerna. Inom den textila sfären har detta lett till en föreställning om att det finns en "ursprunglig natur" som ligger till grund för hur textilier betraktas, att textil är bundet till ett specifikt genus och till en specifik kultur.

Ordinary embroidery II består av farmor Alice Berntssons broderade dukar som hon gav till alla barnbarn. Jag kommer från en bonde- och arbetarfamilj. Tidigt i livet hade jag ett särskilt intresse för konst och hantverk. Jag började utbilda mig inom måleri, men först när jag närmade mig det textila upplevde jag uppmuntran och förståelse från familj och släkt.

Under arbetet med detta verk har jag fått en förståelse för deras reaktion. Textil är ett kulturellt och konstnärligt element inom bonde- och lanthemmet – det textila blev möjligt att relatera till, att känna igen och förstå.

Margareta Danhard

Home Sweet Home Alabama – diptyk, 2015

Margareta Danhard

Utterkvinna I – VI, 2014-2015

Utgångspunkten är prästen Samuel Ödmanns berättelse om en förförd flicka som i 1700-talets Delsbo fick gifta sig med en utterskinnskorsmössa på huvudet istället för kyrkans silverkrona.

Efter att ha varit ett skamlagg på en okysk kvinna blir uttern sig inte lik. Den tar med sig delar av kvinnans "vara" och blir ett slags förkroppsligande av makt och maktlöshet i våra vardagliga liv genom historien – den blir en utterkvinna.

I serien av utterkvinnor möter vi symboler och tecken hämtade från historiska berättelser och sägner. Exempelvis bär *Utterkvinna VI* en halvklut som enligt Skånsk sägen är att beteckna som en horklut. Hål och blixtlås i ryggen för tankarna till skogsrådet och berättelser om uppsprättande av kläder i ryggen på förvisade kvinnor.

Maria Wahlgren

Traditionen jag inte ärvde - Bländad, 2015

Traditionen jag inte ärvde - Fysisk visshet, 2004-2015

Traditionen jag inte ärvde - Please wait..., 2015

Traditionen jag inte ärvde - Luften är fri, 2015

Traditionen jag inte ärvde - Måttstocken, 2015

Traditionen jag inte ärvde - Livslinjalen, 2015

Traditionen jag inte ärvde - Provkartan, 2015

Korsstyggn kännetecknas av två korsande linjer. De undre stygnen sys i samma riktning och det övre läggs i motsatt ledd. I detta finns en begrundan.

Natur som dekorativt motiv interagerar ofta historiskt med broderitekniken korsstyggn. I *Traditionen jag inte ärvde* kan det monokroma istället anspela på människans mer förnimbara omgivning. Eller läsas som formande av livsvillkor. Jag reducerar motiv till ett görande istället för ett avbildande. Svårighet att se det nödvändiga. Synförmåga som sätts ur spel. Sökandet efter essens.

Broderi är också tid. Jag samlar på tid. Tid blir synlig genom handens närvaro. Myckenhet av tid finns i samlingar. Jag blir som solblind av arbete som synliggörs. Samtidigt som pupillen dras ihop startar processandet och skärpan vidgas både framför och bakom det som finns i fokus.

Carina Bergholm

Nackspärr, 2015

Rest landet runt och med vita handskar fått känna, vrida och vända på objekten i de textila arkiven. Funderar kring - vad sparas och varför? Vad sparas inte och varför inte? Jag tänker på personen bakom allt det handarbetade. Det perfekt utförda - gnissligt duktigt - axlarna vid öronen. Tänker på de mänskliga tillkortakommanden som ställer sig i vägen för perfektionen. När kroppen sviker, erfarenheten fattas eller när energin är högre än eftertänksamheten.

Carina Bergholm

Vad vill du mig med din virkade flärp?, 2015

– Ja... vad vill du mig med din virkade flärp?

Anna Sjons Nilsson

Att märka en duk, 2015

Att stapla garn, 2015

Att stoppa en strumpa, 2015

Att ära ett tankemönster.

Att titta i sitt eget förråd och inse att det bygger på en föreställning som inte stämmer överens med mitt nuvarande görande.

Jag kommer inte att varpa och väva av alla mina garner. Men garnrullarna ligger där i sina lådor och bär på en för mig historisk föreställning.

Jag staplar mina garner. Ändrar på min föreställningsvärld. Men blinkar till den invigde. Jag är redo att varpa, varpa vidare på en tradition.

Anna Lindkvist Adolfsson

Slakten målar Färlakorgar, 1978-1983

Anna Lindkvist Adolfsson

Anna själv tredje, 2015

Anna själv tredje är ett tema som använts sedan medeltiden inom skulptur och måleri. Det gestaltas då med Jesus som barn sittande i Maria hans mors knä som i sin tur sitter i sin mor Annas knä.

Mitt verk handlar om vad det är i mitt arv som jag väljer att lyfta fram eller fokusera på. Var det verkligen så att mina förfäder var lika intresserade av allmogekulturen som jag vill påstå eller var de bara tvungna att leva i den? Var min mor och mormor överhuvudtaget intresserad av textilt hantverk? Kommer mitt intresse från min mormor Anna eller är det bara min konstruktion? Vad är det som jag väljer att föra vidare till mina barn och vad väljer de att ta med sig?

Catarina W. Källström

Det sitter i väggarna, 2015

Linne som vävts av kvinnor i slakten. Nu 2015 är det nog hundra år sedan de första vävdes. Med stor vördnad har de sparats genom generationer, ibland använda men mest legat på hyllan. Kan man isolera med arvet, försöka stoppa undan eller är det arvet som likt en parasit växer fram ur väggarna?

Inger Bergström

Arvsgråt I-II, 2015

På ett foto från 1960-talet sitter min farmors mor framför ett skåp. Det är ett typiskt hälsingeskåp. De dekorativa blomformerna är målade på en djupblå bakgrund. Med snirkliga siffror framträder året 1879. Nu står det hemma hos min far i ett radhus från 1970-talet, i en förort till Stockholm. På den vänstra gaveln av skåpet syns ungefär i ögonhöjd en mörk fläck. Längst ner på höger skåplucka finns ett decimeterlångt skrapmärke.

En itu-sågad möbel. Den har varit med ett tag, fyllt sin funktion och verkat trofast som det den är ämnad för. Troligen har den flyttats omkring och kanske har den ärvts. Den har säkert hört och sett en hel del. Allt finns här fördolt berättat i materialen. Nutid och dåtid. Kanske kan ändå en möbel gråta?

Inger Bergström

Att sola I-III, 2015

”Att sola” är ett skånskt begrepp med anor från 1800-talet som betecknade den årliga proceduren att vädra gårdens alla vävnader och textilier. På de välbärgade gårdarna blev det ett omfattande arbete – textilierna som förvarades i gårdens kistekammare lyftes ut i friska luften, de lades ut på marken och hängdes upp på buskar och linor. Detta var förstås också ett sätt att en gång om året visa sin textila välmåga för den som hade ärenden förbi.

I fotoserien *Att sola I-III* visas en samtida solning. Här är det hemmets stora samling av ännu obrukade tyger som lagts ut i trädgården. Tygerna är som oskrivna ark, tillsammans solar de sig i sin egen glans och bildar ett monumentalt lapptäcke i landskapet.

////////////////////

Arvbetagelse, titlar på gemensamma verk, händelser, processer och erfarenheter

Knyta klut I-II 2013, fotografiskt verk

Klä i dräkt I-III 2014, fotografiskt verk

Skravelkrona I-II 2015, fotografiskt verk

Arvbetagelse publikation, 2015 (red. I. Bergström, C.W. Källström, M. Wahlgren)

Skånebrudar I-VIII 2014, vykort

Hälsingebrudar I-VIII 2015, vykort

Särkar vid älv 2015, vepa

Forskningsrum, 2015 Hälsinglands Museum

Bildspel, 2013-2015

Brudkista, 2015 Hälsinglands Museum

Magasin, 2014 Österlens Museum